

नलशङ्कया MBh. 3, 2953. 16861. चौरशङ्कयाम् 13, 1343. R. GORR. 2, 66, 13. ÇĀK. 183. Spr. (II) 1600. (I) 2213. कुवन् — शशाङ्कशङ्काम् KIR. 5, 42. KATHĀS. 27, 204. MĀRK. P. 16, 57. BĀG. P. 8, 2, 6. 9, 2, 6. (वाक्यमब्रवीत्) पुनर्धरतरं तुद्रमप्रियं प्रियशङ्कया R. GORR. 2, 74, 45. Spr. (II) 560. पुत्रिकाधर्मशङ्कया M. 3, 11. अलमात्मापचारशङ्कया ÇĀK. 110, 23. KIR. 5, 38. KATHĀS. 14, 13. 28, 105. RĀGA-TAR. 3, 208. SARVADARÇANAS. 7, 13. fig. 8, 4. 112, 13. 120, 1. 189, 8. Comm. zu TS. PRĀT. 14, 4. 21, 10. — Vgl. अतिशङ्का, अशङ्क, निः, वि.

शङ्कामय (von शङ्का) adj. aus Besorgniss hervorgegangen: दुःख R. 2, 22, 6.

शङ्कितवर्णक m. Dieb (dessen Gesichtsfarbe verdächtig ist) TRIK. 2, 10, 7. HĀR. 128.

शङ्कितव्य (von शङ्क) adj. 1) Misstrauen verdienend MBh. 12, 2988. n. impers. zu misstrauen: तस्मादिदं सितव्यं च शङ्कितव्यं च केपुचित् 2994. — 2) in Zweifel zu ziehen, zu bezweifeln, — beanstanden: न फलदर्शनाद्धर्मः शङ्कितव्यो न देवता: MBh. 3, 1197.

शङ्किन् (von शङ्क und शङ्क) adj. 1) sich fürchtend vor, befürchtend; am Ende eines comp.: तच्छङ्किन् KUMĀRAS. 7, 76. सर्व MBh. 12, 6269. MĀRK. P. 34, 89. पुनःसंधानं RAGH. 12, 101. अघं 19, 52. कार्तिसिवसंवादं MĀLAY. 23. KATHĀS. 11, 62. 13, 75. 15, 61. 20, 131. 25, 178. 29, 24. 107. 30, 75. 32, 97. 37, 74. 63, 186. 97, 44. MĀRK. P. 16, 46. RĀGA-TAR. 3, 21. 5, 144. 6, 205. 338. काकं furchtsam oder misstrauisch wie eine Krähe Spr. (II) 2184. KATHĀS. 32, 53. — 2) voraussetzend, vermuthend, annehmend: तदुपावर्तनशङ्कि मे मनः RAGH. 8, 52. द्विरदवृत्ति 9, 73. तारा Spr. 3193. — 3) von Furcht begleitet, Besorgniss erregend: सेवा सदा शङ्किनी (oder सदाशङ्किनी d. i. सदा घां) Spr. 2004.

शङ्कु UṆĀDIS. 1, 37. gaṇa भीमादि zu P. 3, 4, 74. m. (n. HARIV. 749) 1) spitzer Pflock, Holznagel; = कील, कीलक AK. 3, 4, 36, 199. TRIK. 3, 3, 44. H. an. 2, 17. MED. k. 34. HALĀJ. 2, 296. VIÇVA bei UḌĒVAL. — RV. 1, 164, 48. शङ्कुभिश्च विरुन्यात् ÇAT. Br. 2, 1, 1, 10. 3, 5, 1, 1. 3, 2. 6, 1, 3. 13, 8, 4, 1. पट्टिशं 14, 9, 2, 13. PANĀV. Br. 11, 10, 12. KĪTJ. ÇR. 5, 3, 14. 7, 4, 8. 16, 8, 7. LĪTJ. 3, 10, 9. धान KAUC. 26. fig. खदिरं GOBH. 4, 8, 7. KAUC. 23. 49. 51. SUÇR. 1, 136, 19. स्फोटन 2, 458, 5. VARĀH. BRH. S. 60, 6. सद्देशं कीर्णं PANĀT. 87, 12. स भुक्तशेषं भित्तां नक्तं स्थापयति स्म तत्। भित्ताभापउस्थमलङ्घयशङ्का KATHĀS. 61, 90. 104, 140. दाडं शङ्कुशतावृतम् MĀRK. P. 127, 18. पञ्चव्योमस्थापन Verz. d. Oxf. H. 322, b. 13. निनेप्यो ऽयोमयः शङ्कुर्वलनास्ये दशाङ्गुलः M. 8, 271. आयस R. 3, 32, 12. अयःशङ्कुचिता शतघ्नी RAGH. 12, 95. RĀGA-TAR. 3, 22. 7, 348 (नायःशङ्कुन् zu lesen). मणिं PANĀT. 3, 12, 7. 15. — 2) Haken zur Extraction eines todten Fötus SUÇR. 1, 92, 21. गर्भं VIÇBH. 25, 32. — 3) Stecken: काष्ठशङ्कुभिः। अनेउकं खरोष्ट्रं च पालयिष्यति HARIV. 11206. Stakete, Pfahl, Balken; = स्थाणु AK. 2, 4, 1, 8. H. 1122. VIÇVA a. a. O. खादिरैः शङ्कुभिश्चिताः (परिखाः) MBh. 3, 16325. शङ्कुभिः कीर्णं अथे AK. 3, 4, 36, 205. शिलाभिः शङ्कुभिर्वापि अथेर्वा — ये मार्गमनुरुन्धति MBh. 13, 1649. = झालान TRIK. 2, 8, 39. — 4) Blatttrippe: यथा शङ्कुना सर्वाणि पत्राणि संतृष्यति KĪHĀND. Up. 2, 23, 4. = पत्रमिराजाल H. an. — 5) eine best. Waffe, = अस्त्रभेद H. an. = शस्त्रजाति HALĀJ. 2, 321. = शस्त्र VIÇVA a. a. O. = शल्य AK. 2, 8, 3, 61. TRIK. 2, 8, 55. H. 787. = अस्त्र TRIK. 3, 3, 44. — 6) Stachel in übertr. Bed. von Allem was das Herz aufregt

und peinigt HARIV. 747. 749 (neutr.). अक्षताममताव्याभ्यां शङ्कुधाम् RĀGA-TAR. 4, 68. शोक Spr. 2480. RAGH. 8, 92. UTTARAR. 58, 3 (75, 12). RĀGA-TAR. 2, 80. दृढामषशोकं 8, 1583. उत्थाप शङ्काशङ्कुं महीपतेः 1634. Hierher vielleicht शङ्कु = कलुष MED. = पाप VIÇVA a. a. O. — 7) Zeiger an einer Sonnenuhr, Gnomon COLEBR. Alg. 106. ऽक्या SŪRJAS. 3, 13. Schol. zu 34. GOLĀDHJ. JANTR. 9. ऽजीवा der Sinus des Gnomons (der Höhe) SŪRJAS. 3, 22. das einfache शङ्कु dass. GAṆIT. TRIPRAÇN. 12. GOLĀDHJ. TRIPRAÇN. 36. figg. समं, कोणं, मध्यं SIDDHĀNTAÇIR. S. 171. ऽतल die sogenannte Basis des Gnomons GOLĀDHJ. TRIPRAÇN. 40. — 8) ein best. Längenmaass, = 12 Fingerbreiten (die gewöhnliche Höhe eines Gnomons) VIŠNUDHARMOTT. im TITHĪĀDIT. nach ÇKDR. — 9) penis H. an. H. ç. 126. — 10) Gift VIÇVA. — 11) ein best. Parfum, = नखी RĀGĀN. im ÇKDR. — 12) ein best. Baum VIÇVA; vgl. ऽतरु. — 13) ein best. Wasserthier AK. 1, 2, 3, 20. TRIK. 3, 3, 44. H. an. MED. VIÇVA a. a. O. — 14) Bez. der Zahl 10,000,000,000,000 TRIK. 3, 3, 44. H. 874. H. an. MED. VIÇVA a. a. O. COLEBR. Alg. 4. MBh. 13, 5267. R. 3, 48, 55. 6, 16, 55. — 15) N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 239, a. — 16) = अंश MED. — 17) ein Rakshas TRIK. 1, 1, 74. H. ç. 36. ÇABDAM. im ÇKDR. — 18) ein N. Çiva's H. ç. 46. H. an. HĀR. 8. — 19) N. pr. gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. कुर्वादि zu 151. eines Dānava HARIV. 2281. 14282. eines Schlangendāmons H. 1311, Schol. eines Vṛshṇi (eines Sohnes des Ugrasena) MBh. 1, 6999. 7992. HARIV. 2028. 3091 (शंभु ed. Calc.). 8402. VP. 436. BĀG. P. 9, 24, 23. eines Sohnes des Kṛṣṇa 10, 61, 13. HARIV. 9193 (nach der Lesart der neueren Ausg.). N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, a, 4. am Hofe Vikramāditya's HĀR. Anth. 1. Z. d. d. m. G. 22, 722. N. pr. eines Brahmanen (neben कीलक) WASSILJEV 51. 205. TĀRAN. 5. 97. figg. — Vgl. अयः (auch MĀRK. P. 125, 56 als N. pr.), गर्भं, त्रिं, दत्तं, देहं, मर्कं, लोहं, वज्रं, शङ्कुव्य und शङ्कुव्य.

शङ्कु (von शङ्कु) m. 1) Pflöckchen Schol. zu KĪTJ. ÇR. 209, 2. 217, 20. — 2) N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, a, 5. 212, a, No. 300. RĀGA-TAR. 4, 704.

शङ्कुर्का 1) adj. (f. ई und झ) spitzzohrig MBh. 1, 5930. 6072. 6662. 3, 11776. 7, 7894. 9, 2603. 12, 5027. 10350 (Çiva). R. 5, 17, 24. 20, 24. SUÇR. 2, 388, 6. BĀG. P. 7, 9, 15 (Vishṇu). ऽमुखाः MBh. 2, 414. — 2) m. a) Esel TRIK. 2, 9, 26. H. 1236. — b) N. pr. α) eines Dānava HARIV. 197. 2284. 14286. — β) eines Wesens im Gefolge Skanda's MBh. 9, 2553. 2558. — γ) eines Schlangendāmons MBh. 1, 2156. — δ) eines Rākshasa R. 6, 74, 5. — ε) eines Sohnes des Gānameḡaja MBh. 1, 3838. — ζ) eines Kamels PANĀT. 87, 12.

शङ्कुर्काणि adj. = शङ्कुर्का HARIV. 12219.

शङ्कुर्काश्व m. eine Form Çiva's MBh. 3, 5012. n. N. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 70, b, 40. fig.

शङ्कुचि m. ein best. Wasserthier, = शङ्कु ÇABDAR. im ÇKDR.

शङ्कुतरु m. ein best. Baum, = शाल TRIK. 2, 4, 21. HĀR. 182. ÇABDAR. im ÇKDR.

शङ्कुपथ m. Vārtt. 2 zu P. 5, 1, 77. gaṇa देवपथादि zu P. 5, 3, 100. — Vgl. शङ्कुपथिक.

शङ्कुपुच्छ n. der am äussersten Ende des Leibes steckende Stachel